47. MEKTUP

٤٧ - ﴿ اَلْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالْاَرْبَعُونَ: اِلَى سُلْطَانِ الْوَقْتِ مَدَّ ظِلُّهُ فِي اَسْرَارِ الدُّعَاءِ وَمَدْحِ الْعُلَمَاءِ وَالصُّلَحَاءِ ﴾

اِنَّ اَقَلَّ الدَّاعِينَ اَحْمَدَ يُظْهِرُ الْاِنْكِسَارَ وَالتَّوَاضُعَ لِخُدَّامِ ذٰلِكَ الْجَنَابِ الْمُعَلّٰى وَيُؤَدِّى شُكْرَ نِعْمَةِ الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ الَّتِى هِىَ شَامِلَةٌ لِحَالِ الْخَوَاصِ وَالْعَوَامِ وَيَطْلُبُ الْفَتْحَ وَالنُّصْرَةَ لِلْعَسَاكِرِ الْاِسْلَامِيَّةِ فِى اَوْقَاتِ مَظِنَّةِ اِجَابَةِ الدُّعَاءِ وَزَمَانِ اجْتِمَاعِ الْفُقَرَاءِ فَاِنَّ كُلَّ اَحَدٍ مَخْلُوقٌ لِاَمْرٍ وَكُلٌّ مُيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ فَاِنَّ الْعَبَثَ فِى اَفْعَالِ اللّٰهِ تَعَالَى مُمْتَنِعٌ وَالْاَمْرُ الَّذِى جُعِلَ مَرْبُوطًا بِالْعَسَاكِرِ الْغُزَاةِ الْمُجَاهِدِينَ هُوَ تَقْوِيَةُ قَوَائِمِ الدَّوْلَةِ الْقَاهِرَةِ وَتَأْيِيدُ اَرْكَانِ السَّلْطَنَةِ الْبَاهِرَةِ الَّتِى تَرْوِيجُ الشَّرِيعَةِ الْغَرَّاءِ مَنُوطٌ بِهَا لِمَا قِيلَ مِنْ اَنَّ الشَّرْعَ تَحْتَ السَّيْفِ وَهٰذَا الْاَمْرُ جَلِيلُ الْقَدْرِ اَيْضًا مَرْبُوطٌ بِعَسْكَرِ الدُّعَاءِ الَّذِينَ هُمُ الْفُقَرَاءُ وَاَصْحَابُ الْبَلَاءِ فَاِنَّ الْفَتْحَ وَالنُّصْرَةَ عَلَى قِسْمَيْنِ قِسْمٌ جُعِلَ مَرْبُوطًا بِالْاَسْبَابِ وَهُوَ صُورَةُ الْفَتْحِ وَالنُّصْرَةِ الْمُتَعَلِّقَةُ بِعَسْكَرِ الْغُزَاةِ وَالْقِسْمُ الثَّانِى حَقِيقَةُ الْفَتْحِ وَالنُّصْرَةِ الْكَائِنَةُ مِنْ عِنْدِ مُسَبِّبِ الْاَسْبَابِ وَقَوْلُهُ تَعَالَى ﴿وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ﴾ اِشَارَةٌ اِلَى ذٰلِكَ وَهِىَ مُتَعَلِّقَةٌ بِعَسْكَرِ الدُّعَاءِ فَعَسْكَرُ الدُّعَاءِ سَبَقَ بِذُلِّهِ وَانْكِسَارِهِ عَسْكَرَ الْغُزَاةِ وَتَرَقَّى مِنَ السَّبَبِ اِلَى الْمُسَبِّبِ ﴿ع﴾ **بردند شكستكان ازين ميدان كوى*** وَاَيْضًا اِنَّ الدُّعَاءَ يَرُدُّ الْقَضَاءَ كَمَا قَالَ الْمُخْبِرُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ «**لَا يَرُدُّ الْقَضَاءَ اِلَّا الدُّعَاءُ**» وَالسَّيْفُ وَالْجِهَادُ لَيْسَ فِيهِمَا قُدْرَةُ رَدِّ الْقَضَاءِ فَعَسْكَرُ الدُّعَاءِ مَعَ وُجُودِ الضَّعْفِ وَالْاِنْكِسَارِ كَانَ اَقْوَى مِنْ عَسْكَرِ الْغُزَاةِ اَيْضًا اِنَّ عَسْكَرَ الدُّعَاءِ كَالرُّوحِ لِعَسْكَرِ الْغُزَاةِ وَهُوَ لَهُ بِمَثَابَةِ الْقَالِبِ فَلَا بُدَّ لِعَسْكَرِ الْغُزَاةِ مِنْ عَسْكَرِ الدُّعَاءِ فَاِنَّ الْقَالِبَ الْخَالِىَ عَنِ الرُّوحِ لَيْسَ بِقَابِلٍ لِلتَّأْيِيدِ وَالنُّصْرَةِ وَمِنْ هٰهُنَا قَالُوا كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ يَسْتَفْتِحُ بِصَعَالِيكِ الْمُهَاجِرِينَ مَعَ وُجُودِ جُنْدِ الْغُزَاةِ وَاسْتِيلَاءِ الْمُحَارِبِينَ فَالْفُقَرَاءُ الَّذِينَ هُمْ جُنُودُ الدُّعَاءِ مَعَ وُجُودِ الذِّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَعَدَمِ الْاِعْتِبَارِ كَمَا قَالُوا «اَلْفَقْرُ سَوَادُ الْوَجْهِ فِى الدَّارَيْنِ» وَقَعَ عَلَيْهِمُ الْاِحْتِيَاجُ فِى بَعْضِ الْمَوَاقِعِ وَحَصَلَ لَهُمُ الْاِعْتِبَارُ مَعَ عَدَمِ اعْتِبَارِهِمْ

هٰذَا فِى الْوَاقِعِ وَفَاقُوا اَقْرَانَهُمْ فِى اَمْثَالِ هٰذِهِ الْمَوَاضِعِ قَالَ الْمُخْبِرُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ «يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ بِدَمِ الشُّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَتَرَجَّحُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ» سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ قَدْ صَارَ ذَاكَ الْمِدَادُ وَسَوَادُ الْوَجْهِ بَاعِثًا عَلَى عِزَّتِهِمْ وَرِفْعَتِهِمْ وَبَلَّغَ مِنَ الْحَضِيضِ اِلَى الاَوْجِ دَرَجَاتِهِمْ نَعَمْ ﴿ع﴾ وَفِى الظُّلُمَاتِ مِنْ مَاءِ الْحَيَاةِ* قَالَ الشَّاعِرُ

﴿شِعْرٌ﴾

غلام خوشيتنم خواند لاله رخسارى * سياه روى من كرد عاقبت كارى

وَهٰذَا الْفَقِيرُ وَاِنْ لَمْ يَكُنْ لاَئِقًا بِاَنْ يَجْعَلَ نَفْسَهُ فِى عِدَادِ جُنُودِ الدُّعَاءِ وَلٰكِنْ بِمُجَرَّدِ اسْمِ الْفَقْرِ وَلاِحْتِمَالِ اِجَابَةِ الدُّعَاءِ لاَ يَجْعَلُ نَفْسَهُ فَارِغًا مِنْ دُعَاءِ الدَّوْلَةِ الْقَاهِرَةِ وَيَكُونُ رَطْبَ اللِّسَانِ بِالدُّعَاءِ وَالْفَاتِحَةِ بِلِسَانِ الْحَالِ وَالْقَالِ ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

TÜRKÇE ANLAMI

- **Dönemin sultanına yazılmıştır.**
- **Duanın sırları, âlim ve sâlihleri övgüsü .**

Dua edenlerin en küçüğü olan Ahmed, zât-ı şahâneleri hazretlerine tevâzu ve inkisârını izhâr eder... Avamıyla havasıyla herkesin faydalandığı emniyet ve güven ortamı için teşekkür eder... Duaların kabul olmasının muhtemel olduğu vakitlerde ve dervişlerin toplandığı meclislerde İslam ordusunun muzafferiyeti için dua eder.

Herkes bir iş için yaratılmıştır. Genellikle de yaratılışına uygun olan işte başarılı olur. Zirâ Allah Teâlâ'nın boş yere bir şey yapması mümkün değildir. Mücâhid askerlere verilen iş, "şeriat kılıçların altındadır" sözüne uygun olarak, dinin yaşanmasını sağlayan devleti ayakta tutan esasları ve muhteşem saltanatın esaslarını güçlendirmektir.

Bu çok yüce olan iş aynı zamanda, belalarla sınanan zatlardan ve dervişlerden oluşan dua ordusuna da bağlıdır. Çünkü fetih ve zafer iki kısımdır: Birincisi sebeplere bağlı olan kısımdır ki bu, fethin ve zaferin savaşan orduyla ilgili olan sûretidir. İkincisi, sebepleri yaratan Allah Sübhânehû'nun katından gelen, fethin ve zaferin hakikatidir.

Nitekim Allah Teâlâ'nın *"Zafer, yalnızca mutlak güç ve hikmet sahibi Allah katındandır."*[25] şeklindeki âyet-i celîlesi bu mânâya işaret etmektedir ki bu da dua ordusuyla ilgilidir. Dua ordusu tevazu ve inkisârıyla, savaşan orduyu geçerek sebepten müsebbibe (Allah Teâlâ'ya) yükselmiştir.

Aştılar kalbi kırıklar bu meydandaki aşılmaz yolu.

Üstelik dua, kazayı bile geri çevirebilir. Nitekim Efendimiz (s.a.v.) *"Kazâyı duadan başka hiçbir şey geri çeviremez."*[26] buyurmuştur. Kılıç ve cihadda ise kazayı geri çevirme gücü yoktur. Dolayısıyla zafiyet ve inkisâr hallerine rağmen dua ordusu, savaşan ordudan daha güçlüdür. Ayrıca dua ordusu savaşan ordunun ruhu gibidir... Savaşan ordu onun bedeni yerindedir. O halde savaşan ordunun ardında mutlaka bir dua ordusunun da bulunması gerekir. Zira ruhsuz bir beden güçlenmeye ve zafere ulaşmaya elverişli olmaz.

Demişlerdir ki: Bundan dolayı Efendimiz (s.a.v.) savaşan bir ordunun varlığına ve savaşçıların kuşatmasına rağmen, muhacirlerin fukarâsı hürmetine fetih talep ederdi[27]. Fukarâ zillet ve meskenet ehli olup kendilerine itibar edilmediği halde dua ordusu olmuştur. Nitekim derler ki: "Fakirlik hem dünyada, hem âhirette yüzkarasıdır." Bu itibarsızlıklarıyla birlikte bazı durumlarda onlara ihtiyaç duyulur ve itibarlı bir konumda yer alırlar... Kendilerine ihtiyaç duyulan bu durumlarda başkalarını aşarak geride bırakırlar.

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kıyâmet günü, âlimlerin mürekkebi şehitlerin kanıyla tartılacak; âlimlerin mürekkebi ağır basacaktır." Subhânallâh! O mürekkep ve yüz karalığı onları yüceltmiş ve izzetli kılmıştır. Onları eteklerden alarak zirvelere çıkarmıştır. Şu mısra ne güzeldir: "Âb-ı hayat vardır karanlıklarda." Bir şair de şöyle demiştir:

Çağırdı beni o lale yanaklı "hoş tenli kölem" diye,
Sonunda yaradı bir işe şu kara suratım!

---

[25] Âl-i İmrân, 126.

[26] Tirmizî, nr. 6139; Taberânî, el-Kebîr, nr. 6128; Bezzâr, nr. 254; eş-Şihâb, el-Musned, nr. 830.

[27] Bu bilginin kaynağı için Bk. c. 1, Mektup 74.

Bu fakir her ne kadar, dua askerlerinden sayılmaya layık değilse de yalnızca fakirlik adıyla ve duanın kabul olması ihtimali sebebiyle, muhteşem devlete dua etmekten geri kalmamaktadır... Öyle ki, hali ve diliyle dua etmekten ve fatiha okumaktan dolayı dili hep ıslaktır.

"Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul buyur; şüphesiz sen işitensin, bilensin."[28]

KELİME ANLAMI

47. ∢ اَلْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالْاَرْبَعُونَ Kırk yedinci mektup *(Kime gönderilmiştir?)* اِلَى سُلْطَانِ الْوَقْتِ **Vaktin sultanına** مَدَّ ظِلُّهُ **Gölgesi daim olsun** *(Ne hakkındadır?)* فِى اَسْرَارِ الدُّعَاءِ **Duanın sırları** وَمَدْحِ الْعُلَمَاءِ وَالصُّلَحَاءِ **Alim ve salihleri övme hakkındadır.** ➢

اِنَّ اَقَلَّ الدَّاعِينَ اَحْمَدَ Dua edenlerin en küçüğü Ahmet يُظْهِرُ الْاِنْكِسَارَ وَالتَّوَاضُعَ Tevazu ve inkisarını izhar eder *(Kime?)* لِخُدَّامِ ذٰلِكَ الْجَنَابِ الْمُعَلَّى Şu Yüce Cenab'ın hizmetçilerine وَيُؤَدِّى شُكْرَ نِعْمَةِ الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ Ve emniyet ve güven nimetinden dolayı teşekkür eder اَلَّتِى هِىَ شَامِلَةٌ Ki, o kapsar *(Kimi?)* لِحَالِ الْخَوَاصِ وَالْعَوَامِ Avam ve havas herkesin halini وَيَطْلُبُ الْفَتْحَ وَالنُّصْرَةَ Ve fetih ve yardım ister *(Kime?)* لِلْعَسَاكِرِ الْاِسْلَامِيَّةِ İslam ordusuna *(Ne zaman ister?)* فِى اَوْقَاتِ مَظِنَّةِ اِجَابَةِ الدُّعَاءِ Duanın kabul olmasının muhtemel olduğu وَزَمَانِ اجْتِمَاعِ الْفُقَرَاءِ Ve fakirlerin toplandıkları vakitlerde فَاِنَّ كُلَّ اَحَدٍ Zira herkes مَخْلُوقٌ لِاَمْرٍ Bir iş için yaratılmıştır وَكُلٌّ مُيَسَّرٌ Ve herkes kabiliyetlidir *(Neye?)* لِمَا خُلِقَ لَهُ Kendisi için yaratıldığı şeye فَاِنَّ الْعَبَثَ فِى اَفْعَالِ اللّٰهِ تَعَالَى Zira Allah'ın işlerinde gereksizlik مُمْتَنِعٌ Mümkün değildir وَالْاَمْرُ الَّذِى جُعِلَ مَرْبُوطًا Bağlı kılınan iş *(Neye?)* بِالْعَسَاكِرِ الْغُزَاةِ الْمُجَاهِدِينَ Mücahit ve gazi askerlere هُوَ تَقْوِيَةُ قَوَائِمِ الدَّوْلَةِ الْقَاهِرَةِ O iş, güçlü devleti ayakta tutan

[28] Bakara, 127.

sütunları güçlendirmek وَتَأْيِيدُ اَرْكَانِ السَّلْطَنَةِ الْبَاهِرَةِ Ve muhteşem saltanatın esaslarını kuvvetlendirmektir اَلَّتِي تَرْوِيجُ الشَّرِيعَةِ الْغَرَّاءِ Ki, parlak şeriatın yayılması مِنْ اَنَّ الشَّرْعَ تَحْتَ السَّيْفِ Buna bağlıdır لِمَا قِيلَ Çünkü şöyle denilmiştir: مَنُوطٌ بِهَا Şeriat kılıçların altındadır وَهَذَا الْاَمْرُ جَلِيلُ الْقَدْرِ Değeri yüksek olan bu iş أَيْضًا مَرْبُوطٌ بِعَسْكَرِ الدُّعَاءِ Dua ordusuna da bağlıdır اَلَّذِينَ هُمُ الْفُقَرَاءُ Ki, onlar dervişler وَاَصْحَابُ الْبَلَاءِ Ve belaya tutulan kişilerdir فَاِنَّ الْفَتْحَ وَالنُّصْرَةَ عَلَى قِسْمَيْنِ Çünkü fetih ve yardım iki kısımdır قِسْمٌ جُعِلَ مَرْبُوطًا بِالْاَسْبَابِ Birinci kısım sebeplere bağlanmıştır وَهُوَ صُورَةُ الْفَتْحِ وَالنُّصْرَةِ Bu fetih ve yardımın suretidir ki, اَلْمُتَعَلِّقَةُ بِعَسْكَرِ الْغَزَاءِ Savaş ordusuyla alakalıdır وَالْقِسْمُ الثَّانِي حَقِيقَةُ الْفَتْحِ وَالنُّصْرَةِ İkinci kısım ise fetih ve yardımın hakikatidir ki, اَلْكَائِنَةُ مِنْ عِنْدِ مُسَبِّبِ الْاَسْبَابِ Sebepleri yaratan Allah'ın katındandır وَقَوْلُهُ تَعَالَى Allah Teâlâ'nın şu sözü: وَمَا النَّصْرُ اِلاَّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ Yardım sadece Allah katındandır اِشَارَةٌ اِلَى ذٰلِكَ Buna işarettir وَهِيَ مُتَعَلِّقَةٌ بِعَسْكَرِ الدُّعَاءِ Bu ise, dua ordusuyla alakalıdır فَعَسْكَرُ الدُّعَاءِ سَبَقَ بِذُلِّهِ وَانْكِسَارِهِ Dua ordusu, züllü ve inkisarı sebebiyle geçti *(Kimi?)* عَسْكَرَ الْغَزَاءِ Savaş ordusunu وَتَرَقَّى مِنَ السَّبَبِ اِلَي الْمُسَبِّبِ Ve sebepten sebebi yaratan Allah'a yükseldi.

وَأَيْضًا اِنَّ الدُّعَاءَ يَرُدُّ الْقَضَاءَ Bir de dua kazayı geri çevirebilir كَمَا قَالَ الْمُخْبِرُ الصَّادِقُ Nitekim doğru haberci/ Peygamber Efendimiz buyurdu: عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ Ona ve ehline اَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ Salat-u selam olsun *(Ne buyurdu?)* لاَ يَرُدُّ الْقَضَاءَ اِلاَّ الدُّعَاءُ Kazayı duadan başkası geri çeviremez وَالسَّيْفُ وَالْجِهَادُ لَيْسَ فِيهِمَا Kılıç ve cihatta yoktur *(Ne?)* قُدْرَةُ رَدِّ الْقَضَاءِ Kazayı geri çevirme kuvveti فَعَسْكَرُ الدُّعَاءِ Dua ordusu مَعَ وُجُودِ الضَّعْفِ وَالْاِنْكِسَارِ Zayıflık ve inkisarın varlığına rağmen كَانَ اَقْوَى مِنْ عَسْكَرِ الْغَزَاءِ Savaş ordusundan daha kuvvetli olmuştur أَيْضًا اِنَّ عَسْكَرَ الدُّعَاءِ Ve

وَهُوَ لَهُ بِمَثَابَةِ Savaş ordusunun ruhu gibidir كَالرُّوحِ لِعَسْكَرِ الْغَزَاءِ de dua ordusu فَلاَ بُدَّ لِعَسْكَرِ الْغَزَاءِ Savaş ordusu da, dua ordusunun bedeni gibidir الْقَالِبِ فَإِنَّ الْقَالِبَ Dua ordusu مِنْ عَسْكَرِ الدُّعَاءِ Dolayısıyla savaş ordusuna gerekir *(Ne?)* الْخَالِي عَنِ الرُّوحِ Çünkü ruhsuz bir beden لَيْسَ بِقَابِلٍ لِلتَّأْيِيدِ وَالنُّصْرَةِ Güçlendirmeye ve yardıma elverişli değildir وَمِنْ هَهُنَا قَالُوا Bunun için alimler dediler ki: كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ Resûlüllah idi ﷺ Allah ona salat-u selam eylesin *(Ne idi?)* يَسْتَفْتِحُ بِصَعَالِيكِ الْمُهَاجِرِينَ Muhacirlerin fakirlerini vesile ederek fetih isterdi *(Neye rağmen?)* مَعَ وُجُودِ جُنْدِ الْغَزَاءِ Savaş ordusunun varlığına rağmen وَاسْتِيلاَءِ الْمُحَارِبِينَ Ve savaşçıların istila etmesine rağmen فَالْفُقَرَاءُ الَّذِينَ هُمْ جُنُودُ الدُّعَاءِ Dua ordusu olan fakirler مَعَ وُجُودِ الذِّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَعَدَمِ الاعْتِبَارِ Zelil, miskin ve itibarsız olmalarına rağmen كَمَا قَالُوا Nitekim demişlerdir ki: اَلْفَقْرُ سَوَادُ الْوَجْهِ فِي الدَّارَيْنِ Fakirlik, dünya ve ahirette yüz karasıdır وَقَعَ عَلَيْهِمُ الاحْتِيَاجُ Bu fakirlere ihtiyaç duyulmuştur *(Ne zaman?)* فِي بَعْضِ الْمَوَاقِعِ Bazı yerlerde وَحَصَلَ لَهُمُ الاعْتِبَارُ Ve onlara itibar edilmiştir مَعَ عَدَمِ اعْتِبَارِهِمْ هٰذَا فِي الْوَاقِعِ Gerçekte itibar edilmeseler de وَفَاقُوا اَقْرَانَهُمْ Ve akranlarını geçtiler *(Nerede?)* فِي اَمْثَالِ هٰذِهِ الْمَوَاضِعِ Bu gibi yerlerde قَالَ الْمُخْبِرُ الصَّادِقُ Doğru haberci Peygamber Efendimiz buyurdu عَلَيْهِ الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ Ona salat-u selam olsun *(Ne buyurdu?)* يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ Alimlerin mürekkebi tartılır *(Neyle?)* بِدَمِ الشُّهَدَاءِ Şehitlerin kanıyla *(Ne zaman?)* يَوْمَ الْقِيَامَةِ Kıyamet gününde فَيَتَرَجَّحُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ Ve alimlerin mürekkebi ağır basar سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ Sübhanallah! Allah'a hamd olsun قَدْ صَارَ ذَاكَ الْمِدَادُ وَسَوَادُ الْوَجْهِ Şu mürekkep ve yüz karalığı oldu *(Ne oldu?)* بَاعِثًا عَلَى عِزَّتِهِمْ وَرِفْعَتِهِمْ (Fakirlerin) izzet ve şerefine sebep وَبَلَّغَ مِنَ الْحَضِيضِ اِلَى الاَوْجِ Ve düzden zirveye çıkardı *(Neyi?)* دَرَجَاتِهِمْ Dereceleri نِعْمَ ﴿ع﴾ Şu mısra

ne güzeldir وَفِى الظُّلُمَاتِ Karanlıklar içinde مِنْ مَاءِ الْحَيَاةِ Hayat suyu vardır

﴿شِعْرٌ﴾ Şiir:

غلام خوشيتنم خواند لاله رخسارى Çağırdı beni o lale yanaklı "hoş tenli kölem" diye,
سياه روى من كرد عاقبت كارى Sonunda yaradı bir işe şu kara suratım!

بِاَنْ يَجْعَلَ نَفْسَهُ وَهَذَا الْفَقِيرُ وَاِنْ لَمْ يَكُنْ لاَئِقًا Bu fakir layık olmasa da *(Neye?)* Kendisini saymaya *(Nerede?)* فِى عِدَادِ جُنُودِ الدُّعَاءِ Dua askerleri arasında وَلَكِنْ بِمُجَرَّدِ اسْمِ الْفَقْرِ Ama sadece fakir ismiyle وَلاِحْتِمَالِ اِجَابَةِ الدُّعَاءِ Ve duanın kabul olma ihtimali sebebiyle لاَ يَجْعَلُ نَفْسَهُ فَارِغًا Kendisini boş bırakmıyor *(Neden?)* مِنْ دُعَاءِ الدَّوْلَةِ الْقَاهِرَةِ Güçlü devlete dua etmekten وَيَكُونُ رَطْبَ اللِّسَانِ Ve dili ıslak oluyor *(Neyle?)* بِالدُّعَاءِ وَالْفَاتِحَةِ Dua ve fatihayla *(Nasıl?)* بِلِسَانِ الْحَالِ وَالْقَالِ Hal ve kal/ söz diliyle رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا Rabbimiz! Bizden kabul et اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ Kuşkusuz sen işitensin bilensin…